

Товага укротителитѣ бърже вкараха побѣдителя въ клѣтката му, затвориха вратата и излѣзоха навънъ.

Подиръ малко тигърътъ се съвзе, стана на крака и почна да рѣмжи ядовито изъ клѣтката. Но кончето бѣше вече запазено.

Слѣдъ тази игра укротителитѣ влѣзоха въ друга клѣтка, където имаше двѣ кози и една маймуна. Тѣзи игри ми най много харесаха, защото бѣха и смѣшни и кротки. Понѣкога маймуната оставаше въ срѣдъ, а козитѣ отъ страни, изправени на заднитѣ си крака и се разхождаха като господинъ съ госпожи. А други пѣтъ козитѣ вървѣха кротко, а маймуната стоеше права на рогата имъ и правѣше разни смѣхории.

Прѣдставлението се свърши най-послѣ пакъ съ тигъра, но не съ кончето, а съ единъ голѣмъ слонъ.

Още отъ начало тигърътъ не искаше да се подчини на укротителитѣ: той не изпълняваше ни една тѣхна заповѣдъ, а само рѣмжеше срѣщу тѣхъ. Заплашваха го съ гърмежи и камшици, но той отъ нищо не вземаше: продължаваше да рѣмжи ядовито и да трака зѣби като сърдито куче. А слонътъ стоеше кротко и чакаше да се качи тигърътъ на гърба му.

Като не можаха да го качатъ на слона съ заплашване и заповѣди, тѣ рѣшиха да сторятъ това насила: взеха една стълба, сложиха я подъ краката му и я подигнаха съ тигъра нагорѣ. А тигърътъ само рѣмжеше и гледаше укротителитѣ съ яростъ.

Най-послѣ той изрѣмжа страшно и скочи на гърба на слона. Игритѣ се започнаха и свър-